"посъществяване на учението на Христа"--,обръщайки "бъдещия" "Ден" християнски "вдъхновение"

Според ВЕЗА ТЕКСТ дивите хора в Филипи се изпаднали от земетръса и пратили заповед да се освободят затворниците ~~xxxxxxxxxxxxxxxxx~~ Но Павел избухва бомбата, Ние сме римски граждани, незаконно бити и наказани. Искаме удовлетворение. Ние не напускаме подло и безсмислено затвора докато не дойдат да ни искат извинение. Ние не сме скитници и бродяги Тогава идат високите господа с цялата градска магистратура и техните приятели, изказват извиненията си и молят Апостолите, за да не се бъркат на града, като обещават почетна с провожна дружина/

Павел и Сила придружени от Лука и Тимотей остават задължително да ги съпроводят до дома на Лидия, където били събрани братята.

Павел изслушава презвитера и Председателя и им дава чудните указания за управление на общината. Лука, който не бил замесен в тази работа, останал да набюдава развитието на общината. Нетребвайки да е бил там практикувал лекар. Филипи останала християнска община, която Павел никога с нищо не е укорил и и позволяваше да по подкрепа с пари в неговата бедност. Изживяното страдание му бе е друга напълно заслужено. Защото който е най-близко до Христа, само така трябва да изживее своя дял страдания като него. "Животът ми е рибар на приятелства на апостола".

Началото на християнската църква е героично миснонерство.

В късна есен на 49 година той напуска ОЛИМП заедно с СИЛА и ТИМОТЕЙ. Посещат по обиколваната с пратки военна пресе/път/ ЕГНАЦИЯ

За два дена стигат до АМФИПОЛИС. Оне минават синилата, преобразени от любящата ръка на Лидия и горят. Болит и кракала от коравите буки / Пр краубшок/Път по всеки от пътища, пред тях лежат долове между широки поля. засяти с лен. От отбитите върхове на Пиерсус вее прохлада. Кристално чисти потоци се спущат [illegible] долове и тичат към залива и устието на Стримон. Почиват си край изворчета. Изкачват и -сетне от планините и слизат в широката долина на голямата Стримон. На втория част на езерото Тахино лежи равното Амфиполис. Тама преноощуват.

Х Т.Н.... описание пейзажите на Атон, Егея и СОЛУН /ПАУЛУС стр. 166/

ОЛИМП с бялите си върхове грешни в небесната синева като Божие жилище Но само простият народ още потръпва като последне нагак. Отдавна образованите знаят не на Олимп има само сняг и-"Ефрен",- скали.

"Там, значи казва Паулус на друг .си - дори грешният народ боговете си. Елате, нека чие му взаимстим Бога на небето и не тия планини са само стъпалата на краката му "